

ESAS NO : 2015/16933

KARAR NO : 2017/1866

Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ANKARA 4. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 12/12/2014

NUMARASI : 2014/33-2014/2758

DAVACI : BAŞKENT DOĞALGAZ DAĞITIM-VEK.AV.Ö.ALSANCAK

DAVALI : HASAN KIYAK

Taraflar arasındaki Tüketici Sorunları Hakem Heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın reddine yönelik olarak verilen hüküm Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilmiştir.

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı; davalının doğalgaz aboneliği olduğu, aboneliğini devretmesine rağmen ödediği güvence bedelinin kendisine iade edilmediğinden bahisle tüketici sorunları hakem heyetine başvurduğunu, Altındağ Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti tarafından, 09.12.2013 tarihli kararla davalının ödediği bedelin iadesine karar verildiğini, oysa davalının ödediğini belirttiği bedelin aslında güvence bedeli olmayıp, abonelik ücreti olduğunu ve davalı gibi kartlı sayaçlı abonelerde güvence bedeli alınmadığı, yalnızca abonelik ücreti alındığı ve bu ücretin de iadesine karar verilemeyeceğini ileri sürerek Altındağ Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin 09.12.2013 tarih 2013/13505 sayılı kararının iptaline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece; Hakem Heyeti kararında bir isabetsizlik olmadığı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiş, karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Davada uyumsuzluk; davaya konu bedelin güvence bedeli mi yoksa abonelik bağlantı ücreti mi olduğu ile aboneliğini devreden davalıya bu ücretin iadesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği'nin 39/1.maddesine göre; "Dağıtım şirketi, alacaklarını garanti altına alabilmek amacıyla, mekanik sayaç kullanan abonelerden abonelik sözleşmesinin imzalanması sırasında bir defaya mahsus olmak üzere güvence bedeli alabilir. Ancak ön ödemeli sayaç kullanan abonelerden güvence bedeli alınmaz."

Yine aynı Yönetmeliğin 36/4. maddesine göre; "Abone bağlantı bedeli, bağlantı anlaşmasının imzalanması sırasında bir defaya mahsus olmak ve iade edilmemek üzere dağıtım şirketince tahsil edilir."

Somut olayda; her ne kadar davalı Tüketici Sorunları Hakem Heyetine sunduğu dilekçe ile aboneliğini devrettiği halde güvence bedelinin kendisine iade edilmediğini ileri sürmüş ve Tüketici Sorunları Hakem Heyeti tarafından da bu bedelin iadesine karar verilmiş ise de, davalının ön ödemeli (kartlı) sayaç aboneliği olduğu hususunda taraflar arasında uyuşmazlık bulunmamaktadır. Bunun yanında; tarafalar arasında imzalanan 06.12.2005 tarihli abonelik sözleşmesinde, davalıdan 240.72TL "Doğalgaz Abonelik Bağlantı Hizmet Bedeli" alındığı ve bunun geri ödenmeyeceğinin belirtildiği, ödeme makbuzunda da ödenen bedelin "Sözleşme Bedeli" olduğu açıklamasının yapıldığı anlaşılmaktadır.

Tüm bu bilgiler ışığında; davalının kartlı sayaç aboneliği olması nedeniyle kendisinden güvence bedeli alınmayacağı, sözleşmede belirtildiği üzere abonelik sırasında kendisinden sözleşme bağlantı bedeli alındığı ve yukarıda belirtilen yönetmelik hükümleri ve sözleşme çerçevesinde davalının ödediği bağlantı bedelinin iade edilemeyeceği göz önünde bulundurularak davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken, davanın reddine karar verilmesi doğru görülmemiş, açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile, Ankara 4. Tüketici Mahkemesi'nin 12.12.2014 tarih ve 2014/33 Esas 2014/2758 Karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, 6100 sayılı HMK'nun geçici madde 3 atfıyla 1086 sayılı HUMK'nun 440.maddesi gereğince kararın tebliğinden itibaren 15 günlük süre içerisinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 22/02/2017 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 7. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2016/32510

KARAR NO : 2016/17954

Mahkemesi : Zonguldak 2. İş Mahkemesi
Tarihi : 11/11/2015
Numarası : 2015/1013-2015/903
Davacı : TTK Genel Müdürlüğü vekili Av. Yeşim Hırça
Davalılar : 1-Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
2-Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü
vekili Av. Merve Asena Başoğlu
Dava Türü : İşin Durdurulması Kararına İtiraz

YARGITAY İLAMI

Davacı TTK Genel Müdürlüğü ile davalılar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü arasındaki davada Zonguldak 2. İş Mahkemesince verilen kararın kesin olması nedeni ile davanın esası incelenmeksizin kesinleşen 11.11.2015 tarih ve 2015/1013 Esas 2015/903 Karar sayılı kararının hukuka aykırı olduğu iddiası ile kanun yararına bozulması Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 23.09.2016 gün ve 2016/ 315942 sayılı tebliğnamesi ile istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm belgeler okunup gereği düşünüldü:

Davacı vekili, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Başkanlığı iş müfettişlerinin hazırladığı 07.10.2015 tarih ve 7156-TDB-42/10077-TDB-19 sayılı rapora istinaden İş Teftiş Ankara Grup Başkanlığı'nın 08.10.2015 tarihli durdurma kararı ile TTK Kozlu Taşkömürü Müessese Müdürlüğü işyerindeki işin durdurulmasına ilişkin kararına itiraz ederek bu kararın kaldırılmasını talep etmiştir.

Mahkeme, Bülent Ecevit Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden seçilen bilirkişilerden oluşan heyetin katılımı ile mahallinde keşif yapmış, bilirkişilerin hazırladığı 10.11.2015 tarihli raporu esas alarak grizulu maden ocaklarında merkezi izleme sistemine bağlı sensörlerle ilgili Yönetmelik değişikliğinin 10.03.2015 tarih ve 29291 sayılı Resmi Gazete'de yayımladığını, yapılan bu değişikliğe dayanarak bu ocaklarda yaşamsal önem taşıyan karbonmonoksit ve metan sensörlerinin yanına hidrojen sülfür, oksijen, hız ve sıcaklık ölçen sensörlerin eklendiği, ancak iş yerlerine bu eksikliği gidermek üzere makul süre tanınmadığı, davacı Türkiye Taş Kömürü Genel Müdürlüğü tarafından yeni sensör alımları için ihale sürecinin başlatıldığına dosyaya sunulan belgelerden anlaşıldığı, ayrıca kurumun başvurusu üzerine davalı Bakanlık İş Teftiş Kurulu Başkanlığı Ankara Grup Başkanlığı tarafından 09.10.2015 tarihinde üretime yönelik çalışma yapılmaması kaydıyla iş yerinde belli şartlar altında eksiklikleri gidermek üzere 180 gün süre ile mühürlerini geçici olarak sökülmesine karar verildiği, bu kararın tespit edilen eksikliklerin çalışanlar için hayati tehlike oluşturmadığı hususunu desteklediği, işin durdurulmasını öngören heyet kararının dayandırıldığı "çalışanlar için hayati tehlike" gerekçesinin alınan bilirkişi raporunda da belirtildiği üzere yerinde olmadığı, yaşamsal önemi olan metan ve karbonmonoksit sensörlerinde bir sorun bulunmadığı, diğer sensörlerdeki eksikliklerin işin durdurulması için bir gerekçe olmadığı, ayrıca eksikliğin giderilmesi için işletmeye ek süre tanınmış olduğu ve çalışmalarının kontrollü olarak sürdürülmesine izin verildiği gerekçesi ile dosya üzerinde yapılan inceleme sonucu davanın kabulüne ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Ankara Grup Başkanlığı'nın 08.10.2015 tarihli Kozlu Taşkömürü İşletme Müessesesi Müdürlüğü ünvanlı işyerinde işin durdurulmasına ilişkin kararın kaldırılmasına karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 23.09.2016 tarih ve 2016/315942 sayılı yazısında, "Temyiz edilmemek sureti ile kesinleşen Zonguldak 2. İş Mahkemesinin 11.11.2015 gün

ve 2015/1013 Esas, 2015/903 sayılı kararının kanun yararına bozulması, Yüksek Adalet Bakanlığının 25.07.2016 tarih ve 1024/11379 sayılı yazılılarıyla istenilmiş, bozma nedeni olarak, Zonguldak 2. İş Mahkemesi'nin 11.11.2015 tarih ve 2015/1013 Esas 2015/903 Karar sayılı hükmünün kanun yararına temiz edilmesi istenilmiş olup yapılan incelemede istem yerinde görülmele, gereği için ekte sunulmuştur.

Davacı vekili tarafından açılan davada Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişleri tarafından verilen işin durdurulması kararının kaldırılmasının talep edildiği, mahkeme tarafından iş güvenliği mühendisi bilirkişi heyeti raporu, delil durumu, mevzuat dikkate alınarak davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün kesin olduğu anlaşılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; mahkeme tarafından 26.10.2015 tarihinde keşif yapıldığı, keşfe ilişkin bilirkişi raporunun 10.11.2015 tarihinde mahkemeye sunulduğu, sunulan bilirkişi raporu taraflara tebliğ edilmeden HMK'nun 281.maddesine aykırı olarak bilirkişi raporuna itiraz süresi tanınmadan 11.11.2015 tarihinde davanın kabulüne, işin durdurulması kararının kaldırılmasına karar verildiği anlaşılmıştır.

Karara esas teşkil eden bilirkişi raporunun HMK'nun 281.maddesine aykırı olarak taraflara tebliğ edilmeden mahkemece hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur, şeklinde belirlenmiş olduğundan hükmün HUMK'nun 427/6.maddesi uyarınca kanun yararına bozulması arz ve talep olunur. "şeklinde talepte bulunulmuştur.

Dosyanın incelenmesinde;

Davacı vekilinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Başkanlığı iş müfettişlerinin hazırladığı 07.10.2015 tarih ve 7156-TDB-42/10077-TDB-19 sayılı rapora istinaden İş Teftiş Ankara Grup Başkanlığı'nın 08.10.2015 tarihli durdurma kararı ile TTK Kozlu Taşkömürü Müessese Müdürlüğü işyerindeki işin durdurulmasına ilişkin kararına itiraz ederek bu kararın kaldırılmasını talep ettiği, kararın 09.10.2015 tarihinde uygulanmasından sonra 15.10.2015 tarihinde açılan davanın süresinde açıldığı, Mahkemece 15.10.2015 tarihinde yapılan tensiple mahallinde 23.10.2015 tarihinde saat 14.00'dan itibaren 5 maden mühendisinden oluşacak bilirkişi heyeti katılımı ile keşif yapılmasına, bilirkişi raporunun sunulmasından sonra dosya üzerinden karar verilmesine karar verildiği ve duruşma günü tayin edilmediği, bilirkişilerin 23.10.2015 tarihinde şehir dışında olduklarını beyan etmeleri üzerine keşfin 26.10.2015 tarihinde yapılmasının karar altına alındığına dair tutanak düzenlendikten sonra mahallinde 26.10.2015 tarihinde davacı vekilinin hazır olduğu davahların olmadığı bir ortamda keşif yapıldığı, davahlara tensip zaptının dava dilekçesi ile birlikte 19.10.2015 tarihinde tebliğ edildiği, bilirkişi heyet raporunun 09.11.2015 tanzim tarihli olup 10.11.2015 hakim havalesi ile dosyaya girdiği, mahkemenin bilirkişi raporunun gelmesinden bir gün sonra yani 11.11.2015 tarihinde dosya üzerinden davanın kabulüne kesin olarak karar verdiği, bilirkişi raporunun davalı Bakanlığa 24.11.2015, davalı Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü'ne 25.11.2015 tarihinde; grekçeli kararın ise davalı Bakanlığa 24.11.2015, davalı Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü'ne 25.11.2015 tarihinde tebliğ edildiği; davalı Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü vekilinin 06.01.2016 havale tarihli dilekçesi ile bilirkişi raporuna itiraz hakkı tanınmadan savunma hakkı kısıtlanarak karar verildiğinden yargılamanın iadesini talep ettiği, mahkemenin dosya üzerinden yaptığı inceleme ile 12.01.2016 tarihli ek karar ile davalının talebinin HMK'nun 374 ve 375 inci maddelerinde belirtilen yargılamanın iadesi taleplerinden hiçbirine uymaması, ayrıca 6331 sayılı Kanun'un 25 inci maddesindeki 6 iş günlük süre içinde karar verileceğine dair amir hüküm nedeni ile rapor sonrası hemen karar verildiği, talebin usul ve yasaya uygun olmadığı gerekçesi ile talebin reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Hukuki Dinlenilme Hakkı" başlıklı 27 inci maddesinde, "(1) Davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgilileri, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenilme hakkına sahiptirler.

(2) Bu hak;

a) Yargılama ile ilgili olarak bilgi sahibi olunmasını,

b) Açıklama ve ispat hakkını,

c) Mahkemenin, açıklamaları dikkate alarak değerlendirmesini ve kararların somut ve açık olarak gerekçelendirilmesini, içerir.”

“Bilirkişi Raporuna İtiraz” başlıklı 281 inci maddesinde ise, “ (1) Taraflar, bilirkişi raporunun, kendilerine tebliği tarihinden itibaren iki hafta içinde, raporda eksik gördükleri hususların, bilirkişiyne tamamlattırılmasını; belirsizlik gösteren hususlar hakkında ise bilirkişinin açıklama yapmasını sağlanmasını veya yeni bilirkişi atanmasını mahkemeden talep edebilirler. (2) Mahkeme, bilirkişi raporundaki eksiklik yahut belirsizliğin tamamlanması veya açıklığa kavuşturulmasını sağlamak için, bilirkişiden, yeni sorular düzenlemek suretiyle ek rapor alabileceği gibi, tayin edeceği duruşmada, sözlü olarak açıklamalarda bulunmasını da kendiliğinden isteyebilir. (3) Mahkeme, gerçeğin ortaya çıkması için gerekli görürse, yeni görevlendireceği bilirkişi aracılığıyla, tekrar inceleme de yaptırabilir.” hükümleri bulunmaktadır.

Öte yandan 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun “İşin durdurulması” başlıklı 25 inci maddesinde, “ (1) İşyerindeki bina ve eklentilerde, çalışma yöntem ve şekillerinde veya iş ekipmanlarında çalışanlar için hayati tehlike oluşturan bir husus tespit edildiğinde; bu tehlike giderilinceye kadar, hayati tehlikenin niteliği ve bu tehlikeden doğabilecek riskin etkileyebileceği alan ile çalışanlar dikkate alınarak, işyerinin bir bölümünde veya tamamında iş durdurulur. Ayrıca çok tehlikeli sınıfta yer alan maden, metal ve yapı işleri ile tehlikeli kimyasallarla çalışan işlerin yapıldığı veya büyük endüstriyel kazaların olabileceği işyerlerinde, risk değerlendirmesi yapılmaması durumunda iş durdurulur. (2) İş sağlığı ve güvenliği bakımından teftişe yetkili üç iş müfettişinden oluşan heyet, iş sağlığı ve güvenliği bakımından teftişe yetkili iş müfettişinin tespiti üzerine gerekli incelemeleri yaparak, tespit tarihinden itibaren iki gün içerisinde işin durdurulmasına karar verebilir. Ancak tespit edilen hususun acil müdahaleyi gerektirmesi hâlinde; tespiti yapan iş müfettişi, heyet tarafından karar alınmaya kadar geçerli olmak kaydıyla işi durdurur. (3) İşin durdurulması kararı, ilgili mülki idare amirine ve işyeri dosyasının bulunduğu Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü'ne bir gün içinde gönderilir. İşin durdurulması kararı, mülki idare amiri tarafından kolluk kuvvetleri marifetiyle yirmidört saat içinde yerine getirilir. Ancak, tespit edilen hususun acil müdahaleyi gerektirmesi nedeniyle verilen işin durdurulması kararı, mülki idare amiri tarafından kolluk kuvvetleri marifetiyle aynı gün yerine getirilir. (4) İşveren, yerine getirildiği tarihten itibaren altı iş günü içinde, yetkili iş mahkemesinde işin durdurulması kararına itiraz edebilir. İtiraz, işin durdurulması kararının uygulanmasını etkilemez. Mahkeme itirazı öncelikle görüşür ve altı iş günü içinde karara bağlar. Mahkeme kararı kesindir. (5) İşverenin işin durdurulmasını gerektiren hususların giderildiğini Bakanlığa yazılı olarak bildirmesi hâlinde, en geç yedi gün içinde işyerinde inceleme yapılarak işverenin talebi sonuçlandırılır. (6) İşveren, işin durdurulması sebebiyle işsiz kalan çalışanlara ücretlerini ödemekle veya ücretlerinde bir düşüklük olmamak üzere meslek veya durumlarına göre başka bir iş vermekle yükümlüdür. (7) (Ek: 4/4/2015-6645/2 md.) Çok tehlikeli sınıfta yer alan ve ihale ile alınan işlerde; teknolojik gelişme, iş gücü kapasitesinin artırılması, üretim metotlarında yenilik gibi bir kısım unsurlar sağlanmadan üretim ve/veya imalat planlarına, iş programlarına aykırı hareket edilerek üretim zorlaması nedeniyle hayati tehlike oluşturacak şekilde çalışma biçimleri, işin durdurulma sebebi sayılır. (8) (Ek: 4/4/2015-6645/2 md.) İşyerinde durdurulan işlerde izinsiz çalışma yaptırılan işveren veya işveren vekillerine üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.” düzenlemesi mevcuttur.

Somut olayda, 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun 25 inci maddesinde işin durdurulmasına yönelik itirazların mahkemece 6 iş günlük süre içinde incelenmesi gerektiğine ilişkin düzenleme mevcut ise de, mahkemenin 6 iş günlük süre içinde karar vermesi mümkün olmadığı gibi, çekişmeli yargı uyumsuzluğu kapsamında sürdürdüğü davada davalıların yokluğunda yaptığı keşif sonrası bilirkişi heyetinin düzenlediği rapora karşı 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 281 inci maddesi gereği davalılara diyeceklerini bildirmeleri için süre ve imkan tanımadan aynı Kanunun 27 inci maddesi uyarınca “hukuki dinlenilme hakkı”nı ihlal ederek karar vermesi doğru olmamıştır.

SONUÇ: Bu nedenle Yargıtay C. Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma istemine atfen düzenlediği tebliğname yerinde görülmele Zonguldak 2. İş Mahkemesi'nin 11.11.2015 tarih ve 2015/1013 Esas, 2015/903 Karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, dosyanın gereği için Yargıtay C. Başsavcılığı'na **TEVDİİNE 01/11/2016** gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2017/8954

KARAR NO : 2017/1970

Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Kocaeli Asliye Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 21/04/2016

NUMARASI : 2016/10-2016/552

DAVACI : Yalçın Kırım

DAVALI : Nüfus Müdürlüğü

DAVA TÜRÜ : Mükerrer Kaydın İptali

Davacı Yalçın Kırım ile davalı Nüfus Müdürlüğü ve müşterekleri aralarındaki mükerrer nüfus kaydının iptali davacı hakkında Kocaeli Asliye Hukuk Mahkemesi'nden verilen 21.04.2016 günlü ve 2016/10-552 sayılı kararın temyiz edilmemle kesinleşmesi ve yürürlükteki kanuna aykırı olduğu iddiasıyla Cumhurbaşkanlığı'nın 28.12.2016 gün ve Hukuk 400048 sayılı yazılılarıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulmasının istenmesi üzerine gereği düşünüldü.

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı tarafından açılan davada, 29/01/1960 doğumlu olarak nüfusa kayıtlı Ayşe Kırım ile 05/05/1960 doğumlu olarak nüfusa kayıtlı Neriman Kırım'ın aynı kişi olduğundan bahisle mükerrer nüfus kaydının iptaline karar verilmesinin talep edildiği, Mahkemece davanın kabulü ile Ayşe Kırım'ın nüfus kaydının iptaline karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Dosya içindeki bilgi ve belgelerden davalı Neriman Kırım'ın 05/05/1960 tarihinde doğup 31/05/1965 günü tescil edildiği, baba adının Züfer, anne adının ise Azime olduğu, Giresun Bulancak İlçesi Demircili Mah. C:43, H:97, Sıra:9'da nüfusa kayıtlı bulunduğu, Giresun Bulancak İlçesi Demircili Mah. C:43, H:48, Sıra:3'de nüfusa kayıtlı başka bir kayıta Ayşe Kırım adında bir kardeşinin olduğu, 29/01/1960 günü dünyaya gelen ve aile kütüklerinde baba kaydı bulunmayan Ayşe'nin 04/04/1960 tarihinde nüfusa tescil edildiği, Ayşe Kırım'ın 29/01/1960 günü düzenlenen doğum kağıdı ile Giresun Devlet Hastanesinde, Neriman Kırım adına düzenlenen doğum kağıdında ise 05/05/1960 günü evde doğduğu anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medenî Kanunu'nun 7. maddesine göre, resmi sicil ve senetler, belgeledikleri olguların doğruluğuna kanıt oluşturur. Bunların içeriğinin doğru olmadığını ispatı, kanunlarda başka bir hüküm bulunmadıkça, herhangi bir şekle bağlı değildir. Bu duruma göre bir kimsenin nüfus kütüğüne birden fazla kaydedilmesi mümkün bulunmadığından, mükerrer olan kaydın iptaline karar verilmelidir. Kamu düzenini ilgilendiren böyle bir davada kayıtlardan hangisinin iptal edileceğine davacının tercih ve istemine bakılmaksızın mahkemece karar verilmelidir.

Dava konusu edilen ve aynı kişiye ilişkin bulunan iki kayıttan ilki hastanede tutulan doğum kağıdına dayanılarak nüfusa tescil edilmiş olup, hastane kayıtlarına göre (sahteliği ileri sürülüp kanıtlanmış olmadıkça) yapılan tescil işlemi iptal edilemeyecektir. Olayımızda ilk kayıt içeriğindeki bilgiler hastane kayıtları ile uyum arz etmektedir. Neriman'ın doğum tarihi 05/05/1960 değil hastanede düzenlenmiş doğum kağıdına göre 29/01/1960 olarak belirlenmiştir. Bu durum karşısında mahkemece her iki kaydın aynı kişiye ait olduğu kanıtlanmış bulunduğuna göre Ayşe'ye ait birinci kaydın değil, Neriman'a ait ikinci kaydın iptaline, Neriman'ın adı da dahil olmak üzere bu kayda işlenmiş bulunan kişisel hal değişikliklerinin ilk kayda aktarılmasına karar verilmesi gerekir. Tüm bu hususlar dikkate alınmadan yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ:Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle C.Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA**, ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 16.02.2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2017/8037

KARAR NO : 2017/2447

Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Birecik Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 12/02/2015
NUMARASI : 2011/529-2015/101
DAVACI : Hanım Salur
DAVALI : Mehmet Ziriğ
DAVA TÜRÜ : Nüfus Kaydının Düzeltilmesi

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı temyiz edilerek kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, tarafından temyiz edilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

K A R A R

5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu'nun 36/1-a maddesine göre, nüfus kayıtlarına ilişkin düzeltme davalarının Nüfus Müdürü veya görevlendireceği nüfus memuru huzuru ile görülüp karara bağlanması zorunludur. İncelenen dosyadan, kararın davalı nüfus müdürlüğü temsilcisinin yokluğunda verildiği anlaşılmaktadır.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin kanun hükmü dikkate alınmadan, nüfus idaresi temsilcisi yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

Ayrıca, nüfus kaydının düzeltilmesi davalarında, davalı Nüfus Müdürlüğü yasal hasım olduğundan aleyhine vekalet ücretine hükmedilemez.

Dolayısıyla somut olayda, mahkemece diğer davalılar aleyhine vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 23.02.2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2017/6270

KARAR NO : 2017/2892

Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Orhaneli Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 14/01/2016
NUMARASI : 2015/190-2016/6
DAVACI : Turgut Öztürk
DAVALI : Nüfus Müdürlüğü
DAVA TÜRÜ : Nüfusta Kayıtlı Olunan Yerin Değiştirilmesi

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından temyiz edilerek kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

K A R A R

Davacı tarafından açılan davada, davacının nüfusa kayıtlı olduğu yerin, ikamet ettiği yer olan "Zaferiye mahallesi" olarak değiştirilmesinin talep edildiği, Mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesimeştiği anlaşılmıştır.

Dava nüfus kaydının düzeltilmesine ilişkindir.

5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu'nun 36/1-c maddesi hükmüne göre kayıt düzeltme davalarının Nüfus Müdürü veya görevlendireceği nüfus memuru huzuru ile görülüp karara bağlanması zorunludur.

İncelenen dosyadan, kararın davalı Nüfus Müdürlüğü temsilcisinin yokluğunda verildiği anlaşılmıştır.

Diğer taraftan 5490 sayılı Kanunda yer değiştirme işlemi ile ilgili herhangi bir düzenleme yer almamaktadır.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin söz konusu Kanun hükmü dikkate alınmadan davanın nüfus idaresi temsilcisinin yokluğunda karara bağlanması ve davacının, ilgili mevzuat hükümleri dikkate alınmaksızın nüfus kütüğünde yazılı nüfusa kayıtlı olduğu yerin değiştirilmesine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla Kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine, 02.03.2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.